

Tumtippen

Nr 28 –november 1997

MAGISKA BRÖDERNA

Magisk kryssning 1997 den 22-24 oktober

Det var den trettonde gången i rad som Magiska Bröderna anordnade en magisk sammankomst till havs. Återigen hade Lars Clarstedt lyckats med det magiska nämligen att resan med Viking Lines Mariella till Helsingfors var helt gratis.

Det var vi alla 29 trolleriintresserade personer mycket tacksamma för. Förutom hytt, mat och dryck hade Lars också ordnat resans stora överraskning nämligen ett seminarium av den engelska trollkarlen Malcom Matson.

Den första kvällen gjorde några av Bröderna framträdande på stora scenen vid två tillfällen. Det trollades också flitigt med bravur vid borden för båtens passagerare. Förutsättningarna var svåra eftersom 80% av passagerarna var finsktalande och bara en mindre del kunde engelska. Att trolla på en stor scen blev då extra svårt samtidigt som publiken var lite överfriskade. Trots de svåra förutsättningarna blev helhetsintrycket av scenframträdandena godkänt. Vi hade också en entrickstävling där domar-

na hade en mycket svår uppgift när de skulle jämföra de som tävlade vid borden och på scenen. Vid bedömningen lades stor vikt vid publikkontakten. Vinnare blev Jonny McI, som hade ett tydligt och roligt nummer med näsduken som försvann och som repeterades i slow-motion i bästa Tommy Cooper-stil. Rolf Isberg svarade för det bästa trolleriet med ett mycket elegant reptrick och en fyndig presentation på vers och med det blev han tvåa. Trea kom Crillo med ett klassiskt reptrick.

Det var speciellt roligt att se våra unga förmågor göra scenframträdande. Jonas Söderberg och Chris Salmi gjorde strålande presentationer med oräddhet, kraft och engagemang. De hade verkligen publikkontakt.

Resans höjdpunkt var som vanligt seminarierna. Jonas Söderberg var först på plan med ett seminarium om två fina reprutiner med bra sluteffekter. Rutinerna lämpar sig väl för både salongsmagi och trolleri på stor scen. Jonas gick också igenom en del kortrutiner med bravur.

Sen kom överraskningen, nämligen Malcom Matson.

Malcom har varit professionell trollare i 19 år. Och det märktes på hans sätt att arbeta. Det var tydliga och genomtänkta effekter. Det var fräckt. Vi kommer speciellt ihåg hans palmeringar. Malcom var mycket generös. Han gav bort sitt bästa trick - och det var nog sant. Det var en historia när han hade blivit rånad på både klocka, ring och pengar. När rånaren sprang med dessa saker, så fanns de förstas kvar på rätt plats på Malcom. Villkoret för att vi skulle få göra det och de

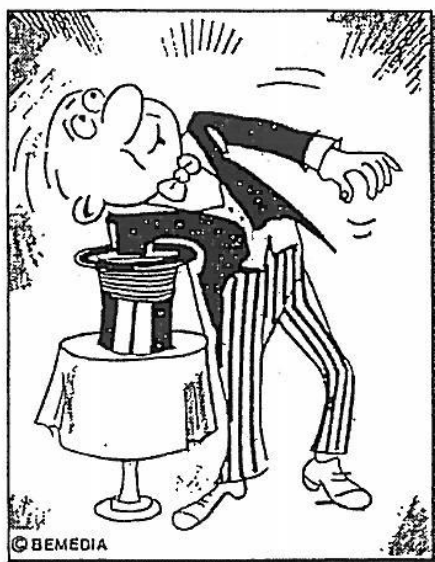
andra tricken var att vi måste träna och kunna tricken nästan i sömnen. Vi skulle vara professionella. Mal-

com avslutade sitt en timme och en kvart långa seminarium med balongrutiner. Och här var han lika professionell.

Erik Luttrup höll ett mycket intressant seminarium om stackade lekar. Det började med rätt enkla stackningar

med referens till Al Koran, som blev svårare när vi kom till John Clark. Erik gick också igenom en del fräcka stackningar à la Tamariz.

Crillo hade ett seminarium om barntrolleri med tonvikt på framträdandet. Han betonade vikten av att trollaren skulle vara en berättare och ta med barnen på en visuell saga, helst en saga som hade en röd tråd i hela föreställningen med logiskt slut.

Fyrdubbel tricksuccé

Med utgången av 1997 slutar den exklusiva magitidningen Apocalypse att publiceras - utgivaren, Harry Lorayne, kan därmed notera ett oslagbart rekord för magiska tricktidningar. "Apocalypse" har utkommit utan uppehåll en gång i månaden, (och alltid i rätt tid!), i 20 år. Och med ett innehåll som är unikt - varje gång kvalitativa nya trick, av vilka många blivit milstolpar i magins historia. De är skrivna av snart sagt alla stora namn, Vernon, Marlo, Zarrow, Paul Harris och Ascanio med flera, i en lång rad - men de är också skrivna av dittills okända bidragsgivare, som därefter blivit kända namn (exempelvis Mikael Ammar).

I en intervju i magasinet "Magic" (augusti) berättar Harry Lorayne, som med ålderns rätt minskar sin arbetsbörda, att ingen har fått en enda penny för ett trick. Tvärtom har det hänt att folk erbjudit pengar för att

deras effekter skulle publiceras! Det blev ibland rena slagsmålet om att få namnet i Apocalypse. För att då inte tala om att erövra platsen på förstasidan. Större lycka kunde inte vederfaras en magiker. Att få hamna där genom påtryckningar på utgivaren gick inte - Loraynes urval var strängt knutet till kvalitén - Alla bidrag jag publicerade är emellertid så bra att de kunnat duga som "cover items", säger Harry i intervjun.

Ja, så känns det faktiskt när man drar sig till minnes alla överraskande och spännande effekter man fick ta del av i varje nytt nummer. Här ska jag bara nämna Dan Garretts stora framgång med "On-safety pins" - säkerhetsnålarna, som länkas samman trots att de är opreparerade och som efter hans succévideo tillskrivits Garrett. Sanningen är att effekten publicerades i "Apocalypse" i februari 1992 av holländaren Han van Senus, vilken skall ha äran av den geniala uppfinningen.

38 böcker

Harry är nu 71 år och har bakom sig inte mindre än 38 böcker. Han är troligen världens främste lärare i

minnesträning och hans första bok i detta ämne har sålts i 14 miljoner exemplar. Hans minnesföreläsningar och hans spännande "shower" i detta ämne vid företagskongresser och vetenskapliga sammankomster möts av förundran och stormande jubel.

Inte många av alla dessa åskådare har en aning om att de framför sig också har en av världens främsta kännare av kortkonster och close up-effekter. För att inte nämna Loraynes många egna uppfinningar, som kan räknas i hundratal. Som skribent och lärare i magi hör han till de främsta i

världen. Genom hans böcker har många getts tillträde till trolleriets underbara värld.

Det är en gåta hur Harry Lorayne, samtidigt som han haft sin vanliga verksamhet, hunnit läsa alla manuskript till "Acopalypse", göra noggrant urval skriva om effekterna och redigera dem i sin egen stil. Hur stor möda och omsorg han lade ner på varje effekt har jag själv erfarenhet av - Harry diskuterade effekterna i handskrivna brev på små lappar.

Skrev 2.280 sidor fyra gånger!

"Apocalypse" var ett enmansjobb - Harry gjorde nästan allt själv, skrev texterna, gjorde lay out och klistrade upp materialet. Men då ska man också veta att han skrev ut var och en av de tusentals effekterna inte mindre än **fyra gånger!** Först skrev han effekten för hand ("Jag är en snabb maskinskrivare, men jag kan inte skapa med skrivmaskin!").

Han gick igenom texten, strök och ändrade och skrev rent igen - för hand! Sedan skrev han texten ännu en gång, men nu på maskin. Därefter redigerade han slutligen texten - och skrev för andra gången ut den på maskin! Varje nummer av "Acopalypse" var på 12 sidor och detta gör för de 20 årgångarna inte mindre än 2.280 sidor.

I intervjun vill inte Harry exakt avslöja upplagans storlek, men han bekräftar att det rörde sig om mellan 2.500 och 3.000 prenumeranter. Det blir tomt efter "Apocalypse"!

Sixten Beme

FOTNOT

Ordet "Apocalyps" emanerar från grekiskan och betyder bland annat "avslöjande av fördolda ting och hemligheter".

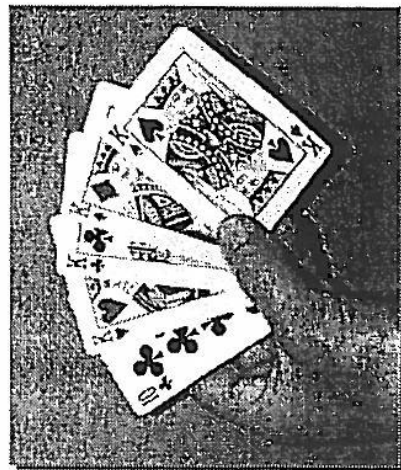
En snällare gräshoppa

Ett fritt valt kort ligger under en åskådares hand. Av fyra kungar, som du räknat upp och håller i handen, vänder sig plötsligt en med baksidan upp - överraskningen blir stor när kortet visar sig vara åskådarens drag-na kort. Den ostyriga kungen har i stället flyttat in under åskådarens hand.

Detta trick bygger på en av Paul Harris' många nyskapande effekter vid namn "Grasshopper" (därav rubriken). Den är alltså en favorit för älskare av kortmagi. Självfallet är vissa moment i "Grasshopper" krävande, vilket lett till att många lagt tricket åt sidan. Jag började fundera om det fanns möjlighet att göra tricket tillgängligare. Jag kom fram till följande version, som utesluter de "svårare" momenten. En annan fördel är att den här varianten kan utföras utan close-up-matta, vilket är ett måste med originaleffekten.

Ta fram de fyra kungarna ur leken och lägg dem i ordning svart-rött-svart-rött med bildsidorna upp. En åskådare får välja ett kort ur leken, det visas öppet och läggs också med bildsidan upp underst i "kungahögen". Bred ut korten enligt bild 1. Jämna sedan till högen och ta den i höger hand (Biddle grepp, tummen mot kortsidan mot dig och fingertopparna mot borte kortsidan).

Bild 1

Dra med vänster tumme av den översta kungen och behåll den i vänsterhanden. Fortsätt med den andra kungen. När du drar av den tredje kungen tar du en "break" med vänster lillfinger under den. När du kommer tillbaka för att hämta den fjärde kungen kommer som vanligt tummen över och vänsterhanden under högerhanden. Därvid stjäls du kungen, som ligger över "breaken" -

den blir alltså kvar under det återstående kortet i högerhanden när du tar av den översta kungen.

I din högra hand ser nu åskådarna det dragna kortet med bildsidan upp - de vet inte att under detta befinner sig en kung. I vänsterhanden har du tre kungar med bildsida upp. Åskådarna tror att det är fyra.

Håll dubbelkortet i högerhanden som ett kort. För dubbelkortets vänsterkant in under kungapacken i vänsterhanden och vält packen över - se bild 2 - så att baksidan kommer upp. Lägg nu åskådarens kort (med kungen under) med bildsidan upp på högen.

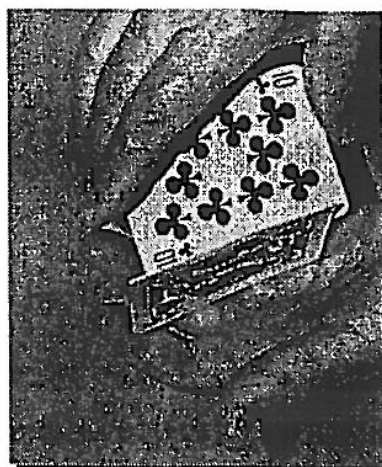

Bild 2

Men lägg dubbelkortet så att det täcker endast halva kungapacken (se bild 3). Låt det "sticka ut" bakåt med halva längden mot dig. Ändra vänsterhandens grepp så att korten ligger fix på detta sätt.

För högerhanden över korten och grip med fingrarna kortens främre kortsida - tummen vilar ovanpå det injoggade dubbelkortet: (studera bild 3 igen!). Lyft med höger finger korthögen uppåt och mot dig, så att den vänds "end for end" medan korten hålls fixerade.

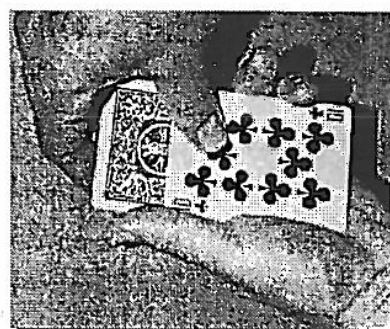

Bild 3

Under denna rörelse händer en viktig sak, som åskådarna inte märker: Högertumme, som under rörelsen ligger mot dubbelkortets framsida, drar, när packen vänds, det understa kortet (åskådarens dragna kort) bakåt så att det kommer i samma läge som korthögen. (Bild nr 4 visar vad som händer på undersidan av korthögen när den vänds bakåt mot dig). Det dolda kortet (en kung) ligger kvar i läge och sticker nu ut från bunten med baksidan uppvänd

(bild 5 - observera att här ses packen uppifrån). Åskådarna tror givetvis att det utstickande kortet är åskådarens valda kort.

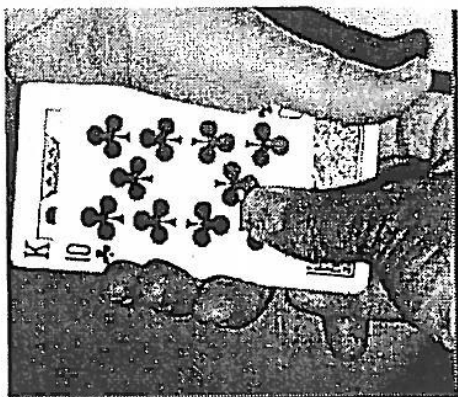

Bild 4

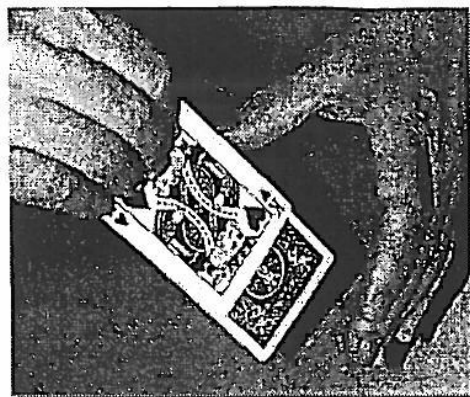

Bild5

Du håller korten i vänster hand. Dra med höger fingrar ut det utstickande kortet och lägg det (fortfarande med baksidan upp) på bordet. Säg till åskådaren som valde kortet: - Här är ditt kort: Vill du hålla handen över det så ingen kommer åt det! Skjut över kortet till åskådaren och se till att han/hon lägger handen över det, utan att åskådaren hinner vända kortet.

Underst i packen ligger nu åskådarens kort med baksidan upp. Dra av översta kortet i packen och lägg det underst, så att åskådarens kort hamnar som tvåa, räknat underifrån. Därmed kan du göra en Elmsley count och visa att du har fyra kungar i högerhanden (trots att du bara har tre!) - Kungarna här, säger du och vänder dig sedan till åskådaren: - Och det valda kortet under din hand!

Gör nu en magisk rörelse och bred ut de fyra "kungarna". Alla upptäcker till sin förvåning att en kung(?) har vänt sig.

- Men den här kungen har inte bara vänt sig, säger du. Den har faktiskt bytt plats med det dragna kortet! Be åskådaren lyfta handen och vända sitt kort. Det har förvandlats till en kung.... Och nu visar du det omvända kortet i kungapacken: *det är åskådarens dragna kort!*

Världens bäst betalda underhållare

David Copperfield har den största inkomsten av alla trolleriartister och inte Siegfried och Roy, som vi uppgav i Tumtippen nr 26. Vår medlem Pehr Logander har fullt korrekt påpekat detta.

Nyligen publicerade tidskriften Forbes siffror som visar att Copperfield ligger på sjunde plats för världens bäst betalda underhållare.

Han tjänar 85 miljoner dollar per år. Siegfried och Roy tjänar 58 miljoner dollar och ligger på nittonde plats. Steven Spielberg toppade listan med 313 miljoner dollar.

Ovanstående siffror bygger förmodligen på bruttoinkomster för respektive artistbolag, men det är imponerande i alla fall.

På den gamla goda tiden - apelsinen som försvann i luften

Författaren Hasse Z var mycket intresserad av trolleri. 1935 skrev han en artikel där han beskriver den danske illusionisten och hypnotisören Faustinus trick med en försvinnande apelsin.

Effekt

Faustinus stod mitt på scenen och bollade med en apelsin. Han kastade apelsinen högre och högre i luften. Vid sista kastets försvann den i tomma intet. Hasse Z skrev "att hela konsten var ytterst enkel, men dock så skickligt utförd, att jag inte ens på en meters avstånd kunde upptäcka knepet."

Lösningen

Faustinus höll vänstra handen på ryggen och den högra kastade han apelsinen i luften med en rörelse bakifrån och framåt. Högre och högre steg apelsinen, tills den slutligen försvann. Vid det sista kastet var den aldrig med. Då låg apelsinen i Faustinus vänstra hand, men högra handens rörelse var densamma och åskådarna "såg" fortfarande apelsinen, som inte fanns. Den satt kvar på ögats näthinna. Så enkelt var det avslutade Hasse Z.

Högarna

Detta är ett gammalt trick. Vi får gå tillbaka till tiden då kortlekarna uppfanns.

Tricket går ut på att en åskådare får lägga ut ett antal kort i valfritt antal högar. När åskådaren är klar kan du säga vad summan är på de understa korten i högarna utan att du sett hur åskådaren lagt ut korten.

En åskådare får blanda kortleken och lägga ut den enligt följande regel i högar när du går ut eller vänder ryggen till:

Åskådaren får ta det översta kortet från leken och titta på det och komma ihåg valören innan han/hon lägger det med baksidan upp på bordet. Ess räknas som ett och alla klädda kort räknas som tio. Ovanpå kortet får åskådaren räkna upp kort tills han/hon kommer till tolv. Till exempel, om det första kortet är en sjua. När åskådaren lägger nästa kort ovanpå räknar han/hon åtta och så vidare, tills han/hon kommer till tolv. När åskådaren gjort detta börjar han/hon med en ny hög och räknar på samma vis. Detta fortsätter

åskådaren med tills det inte går att bilda flera högar.

När du kommer tillbaka kan du direkt säga vad summan av de understa korten i högarna blir.

Lösningen är mycket enkel. När du kommer tillbaka tar du korten som eventuellt blev över när åskådaren räknade upp högarna. Först kastar du en hastig blick på bordet för att se hur många högar det ligger där. Antalet högar minskar du med 4. Antalet högar som blir kvar multiplicerar du med 13. Till detta tal lägger du till antalet kort som blev över när åskådaren bildade högarna.

Låt oss anta att det ligger sju högar på bordet. Fem kort har åskådaren lagt åt sidan för att det inte räckte till att bilda en ny hög.

$$7 - 4 = 3. \quad 3 * 13 = 39. \quad 39 + 5 = 44$$

Och 44 är summan av de understa korten.

Jag bjuder på en drink

Följande är ett gammalt trick som brukar dyka upp i trollerihandeln med olika motiv. Du kommer snart att förstå vad vi menar med motiv. Du har några kort, där varje kort har en drink på baksidan. Du visar korten ett och ett. Det är till exempel Whisky, Dry Martini, Margarita och så vidare.

Du säger till en åskådare att du skall bjuda på den drink, som det sista kortet visar. Åskådaren får packen med korten samtidigt som du säger "det översta kortet skall du lägga underst i packen utan att titta på detta kort. Nästa kort lägger du med framsidan upp på bordet. Det tredje kortet lägger du underst och sedan lägger du det fjärde på bordet och så vidare. Det kort du har kvar visar den drink jag skall bjuda dig på."

Åskådaren gör vad du sagt honom/henne. Kortet som är kvar visar sig vara ett kort med ett glas vatten.

Utförande

Du har åtta kort som du på varje bildsida har klistrat in en bild på en drink. Kortet med ett glas vatten lägger du underst i packen med bildsidan nedåt. De övriga korten ligger med bildsidorna uppåt. Visa det översta kortet och säg att om åskådaren stannar vid detta kort så bjuder du på denna drink. Vänd kortet och lägg det underst. Fortsätt så med de andra sex korten. Överst ligger nu kortet med ett glas vatten.

Överlämna korten till en åskådare och be honom/henne att ta det översta kortet (utan att titta på det) och lägga det underst. Ta nästa kort, vänd det och lägg det sedan på bordet. Konstatera att åskådaren missade denna drink. Och så vidare. Ett kort återstår till sist och det är just ett glas vatten.

Istället för drinkar kan du välja maträtter, brudar, bilar och varför inte trolleritrick. Det var detta vi menade med olika motiv.

32:a kortet

En åskådare får blanda kortleken och stoppa ett antal kort i fickan. Säg att åskådaren får ta hur få kort han/hon vill, men inte över 20 kort. Åskådaren skall räkna korten noga och komma ihåg hur många kort han/hon tagit.

När åskådaren gjort detta så tar du tillbaka den resterande leken. Vänder den med bildsidan upp. Ge ett kort i taget från bildsidan i en hög på bordet med bildsidan upp. Räkna korten högt när du lägger ned dem. Åskådaren skall komma ihåg kortet som hamnar på det nummer som motsvarar antalet kort åskådaren har i fickan. Här är det viktigt att åskådaren förstår vad du menar. Säg därför följande vid varje kort du ger: *"Om du har 1 kort i fickan skall du komma ihåg det här kortet – har du 2 kort i fickan skall du komma ihåg det här kortet – och så vidare tills jag räknat upp 20 kort i en hög."* Åskådaren fick ju inte ta fler kort än 20.

Tag upp korten på bordet och lägg tillbaka dem på korten du har kvar på i handen, överst från bildsidan räknat. Vänd sedan leken med bak-

sidan upp. Tro det om ni vill men åskådarens tänkta kort ligger nu som **32:a** kort från toppen.

En variant att ta fram detta 32:a kort är följande:

Sprid de översta sju korten och säg: *"Om jag räknade korten – skulle jag lätt räkna ut hur många kort du har i fickan, – men det skall vi inte göra."* Skjut ihop korten och tag en lillfingersbreak under de översta sju korten.

Kupera de sju översta korten till botten. Gör eventuellt några falska kuperingar under tiden du säger: *"Vi tar och spelar ett parti poker istället."*

Dela ut fem pokerhänder med ett kort i taget på vanligt sätt. När du ger det sista kortet till din hand vänder du upp det och visar att det är åskådarens tänkta kort.

Tumtippen

Nr 28 –november 1997

MAGISKA BRÖDERNA

Kärlek eller pengar?

Det skrivs mycket om David Copperfield och supermodellen Claudia Schiffer. Copperfield har bland annat dragit igång något som kan bli hans största trick – nämligen att få ut 30 miljoner dollar i skadestånd av den franska tidskriften Paris Match.

Enligt Paris Match är deras förhållande bara en fasad de låtsas vara ett par där Copperfield betalar Schiffer för att utge sig vara hans fästmö. Affärsuppgörelsen skulle innebära att Copperfield betalade Schiffer cirka 2,5 miljoner kronor under en treårsperiod för att göra Copperfield känd i Europa. Detta är ärekränkning anser Copperfield.

Enligt Elisabeth Warlocks column i Linking Ring (september 1997) återstår ett mysterium. Frågan är om paret nu har blivit kära i varandra på allvar - under tiden för "affärsuppgörelsen".

